

SZEMÜNK ELŐTT

- a bibliai próféciaák kutatása -

5. Az első és az utolsó

Jefferey Pippenger -től

„Én vagyok az **Alfa** és az **Omega**, **kezd**et és **vég**,
ezt mondja az Úr, a ki van és a ki volt és a ki
eljövendő, a Mindenható.” (Jel 1:8).

„A mely ezt mondja vala: Én vagyok az **Alfa**
és az **Omega**, az **első** és **utolsó**...” (Jel 1:11).

„... Ne félj; én vagyok az **első** és az **utolsó**.”
(Jel 1:17).

„Én vagyok az **Alfa** és az **Omega**,
a **kezd**et és a **vég**, az **első** és **utolsó**.” (Jel 22:13).

Az egyik tulajdonság, amivel Jézus már a Jelenések könyvének első fejezetében jellemzi magát az, hogy Ő az első és az utolsó, a kezdet és a vég, az Alfa és az Omega. Minden jellemtulajdonság között ez az, amit kiemel. Az első fejezetben nem találkozunk Jézus más olyan tulajdonságával, amely oly gyakran jelenne meg, mint az, hogy Ő az Első és az Utolsó. Krisztus elsődleges tulajdonsága, különlegesen a bibliai próféciaiban, az a képessége, hogy már kezdetben ismeri a véget.

Előbbi tanulmányunkban láthattuk, hogy White testvérő kijelentése szerint **Isten nem ismételt olyan dolgokat, amelyek ne lennének fontosak!**

Isten, mint első és utolsó

Ha elkezdjük olvasni Ésaías könyvét a 40. fejezettől, meglátjuk azokat a tulajdonságokat, amelyek által Isten önmagáról beszél. Megvan az a képessége, hogy a világ végét a világ kezdetekor már ismerje. E hatalma társul igazsága mellé, és különbözteti meg Őt a bálványimádók isteneitől.

„Így szól az Úr, Izráelnek királya és megváltója, a seregeknek Ura: Én vagyok az **első**, én az **utolsó**, és rajtam kívül nincsen Isten.” (Ésa 44:6).

„Hallgass rám Jákob és Izráel, én elhivottam, én vagyok az **első** és én az **utolsó**.” (Ésa 48:12).

„És kihez hasonlítjátok az Istent, és minő képet készítetek Ő róla?... Hát nem tudjátok és nem hallotátok-e, hát nem hirdettetett néktek **eleitől fogva**, hát nem értettétek-e meg a föld fundamentumait?... Kihez hasonlítottok hát engem, hogy hasonló volnék? – szól a Szent. Emeljétek föl a magasba szemeiteket, és lássátok meg, ki teremté azokat? Ő, aki kihozza seregüket szám szerint, mindnyáját nevének szólítja; nagy hatalma és erőssége miatt egyetlen híjuk

sincsen. Miért mondd Jákob, és szólsz ezeként Izrael: Elrejtetted az én utam az Úrtól, és ügyemmel nem gondol Istenem?! Hát nem tudod-e és nem hallottad-e, hogy örökkévaló Isten az Úr, aki teremté a föld határait? Nem fárad és nem lankad el; végére mehetetlen bölcsessége!” (Ésa 40:18.21.25-28).

Ha meg akarjátok érteni a Teremtőt, figyeljétek meg, mit mond Róla a teremtett világ.

Mindenekfelett a tulajdonság, ami Jézust a Teremtővel azonosítja, hogy Ő a világ végét a kezdettel jelzi. A generációkat a kezdetben elhívja, hogy általuk a véget szemléltesse.

„Hogy lássák, megtudják, eszükbe vegyék és megértsék mindnyájan, hogy az Úrnak keze művelte ezt, és Izrael Szentje teremtette ezt! Hozzátok ide ügyeteket, szól az Úr, adjátok elő erősségeiteket, így szól Jákob királya. Adják elő és jelentsék meg nekünk, **amik történni fognak; amik először lesznek**, jelentsétek meg, hogy eszünkbe vegyük és megtudjuk **végüket**, vagy a **jövendőket** tudassátok velünk! Jelentsétek meg, mik lesznek ezután, hogy megtudjuk, hogy ti Istenek vagytok.” (Ésa 41:20-23).

Felismerjük Jézus isteni voltát abból, hogy meg tudja mondani a véget az által, ami az elején történik. Ő az **első** és az **utolsó**. Ez a bibliai prófécia egyik elve, amelyet jól meg kell értenünk... És meg fogjuk érteni, amint a tanulmányozásban tovább haladunk.

„Ki jelenté meg ezt **eleitől fogva**, hogy megtudnók? Vagy **régen**, hogy ezt mondanók: Igaz! De nem jelenté meg, de nem tudatá senki, nem hallá szavatókat senki sem!” (Ésa 41:26).

Isten beszél a régiek által

„Én vagyok az Úr, ez a nevem, és dicsőséget másnak nem adom, sem dicséretemet a bálványoknak. A **régiek**, ime beteltek, és most újakat hirdetek, mielőtt meglennének, **tudatom veletek**.” (Ésa 42:8-9).

Hogyan mondja meg, mi fog történni, mielőtt megtörténne? A régiek által. Itt van szemléltetve teremtői hatalma bárki előtt, aki látni akarja.

„Ki ügyel erre közületek, ki hallgatja figyelmesen a jövő érdekében?” (Ésa 42:23, MBT).

Számunkra a jövő a világ vége. És a világ végére való felkészülés érdekében szükséges a figyelmes hallgatás.

„Ezt mondja az Úr, Izrael királya és megváltója, a Seregek Ura: Én vagyok az **első** és az **utolsó**,

rajtam kívül nincs isten. Kicsoda olyan, mint én? Szóljon, mondja meg, sorolja fel, hogy mi történt, amióta hajdan népet alkottam, és mondják el a **jövendőt**, ami következik. **Ne rettegjétek, és ne féljétek!** Hiszen **régóta hirdettem**, megmondtam, és ti vagytok a tanúim! Van-e isten rajtam kívül? Nincsen köszikla, nem tudok róla!” (Ésa 44:6-8, MBT).

Melyik az a hajdani nép, amely mai napig fontos szerepet tölt be? Íme két egyszerű példa: 1. Izrael egyike volt a hajdani népeknek. És kiből áll Izrael ma? Belőled és belőlem. 2. Van még egy hajdani személy, Ábrahám elsőszülött fia: Ismáel. Ő is egyike a hajdani népeknek, és jelen van a mai világban.

Isten uralja gondviselésszerűen a múlt történelmét, és hasonló gondviseléssel uralja a jelent és a jövőt is. Az Ő hatalmának a tanúi vagyunk mi! Hogy képes a világ végét az Igéjében feljegyzett történet által szemléltetni. Így dolgozik az Úr: kezdettől fogva megjelenti a véget.

A próféciák az események szemléltetői!

Azok az események, amelyek próféciát teljesítettek, a világ végét szemléltetik. Létezik egy helyes és egy téves alkalmazási mód, ezért vigyáznunk kell arra, ahogyan azt végezzük.

„Nem titkon szóltam a sötétség földének helyén; nem mondtam Jákob magvának: hiába keressetek engem! Én, az Úr, igazságot szólok, és megjelentem, amik igazak. Gyűljétek egybe és jöjjetek elő, közelegjétek mind, akik a népek közül megszabadultatok; nem tudnak semmit, akik bálványuk fáját hordják, és könyörögnek oly istenhez, aki meg nem tart! Jelentsétek meg és hozzátok elő, sőt egyetemben tanácskozzanak: ki mondta meg ezt régtől fogva, és jelenté meg előre? Vajon nem én, az Úr? És nincs több Isten nálam, igaz Isten és megtartó nincs kívülem. Térjétek én hozzám, hogy megtartassatok földnek minden határai, mert én vagyok az Isten, és nincsen több!” (Ésa. 45:19-22).

Ebben a részben Ésaías, miközben Krisztusról, mint elsőről és utolsóról beszél, különbséget tesz a bálványimádók és Krisztus között. Mi a bálványimádás tárgya az idők végén? A fenevadon ülő asszony. Az asszony imádata és az igaz imádat közötti különbség az, hogy Istent érdemes imádni, hiszen Ő kezdettől kijelenti a véget.

„Emlékezzetek meg erről, és legyetek erősek, vegyétek eszetekbe, pártütők! Emlékezzetek meg a messze régi dolgokról, hogy én vagyok Isten és nincsen több; Isten vagyok, és nincs hozzám hasonlatos. Ki megjelentem kezdettől fogva a véget, és előre azokat, amik még meg nem történtek, mondván: tanácsom megáll, és véghez viszem minden akaratomat; ki elhívom napkeletről a sást, messze földről tanácsom férfiát; nem csak szóltam, ki is viszem, elvégezem, meg is cselekszem! Hallgassatok

reám, kemény szívűek, akik távol vagytok az igazságtól. Elhoztam igazságomat, nincs messze, és az én szabadításom nem késik, Sionban lesz szabadításom, és Izráelen dicsőségem.” (Ésa. 46:8-13).

Tudunk-e még „repülni”?

Vándorlás közben az egyik madár valami szépet látott lent, és eldöntötte, alászáll és megnézi. Az évek teltek, a madarak északról délre, délről északra vándoroltak és hívták, de ő közben meghízott, már nem volt jó formában. Többé nem tud felszállni a földről. Többé soha sem tudott visszatérni pályájára.

Mi nem illünk Sionba, ha letérünk a repülési pályáról. A Biblia szerint Isten be fogja fejezni munkáját, ha szükséges, akkor nélkülünk is. A világ meg fogja látni dicsőségét!

Beszélnünk kell erről, mert a millerita mozgalom által szemléltetett események beteljesednek. A Dániel könyvében található tudásnövekedés valóság. A két csoport (a bolond és okos szüzek csoportja) kialakulóban van. És mi valóban laodiceaiak vagyunk.

Az idők végén tartunk

És mert itt vagyunk, ez megköveteli egy olyan üzenet megjelenését, amely elhozza az ébredést, amit Isten megjövendölt.

„A hajdani próféták kevésbé szóltak ahhoz az időhöz, amelyben éltek, **inkább azokhoz az időkhöz szóltak, amelyekben mi élünk**, hogy így a prófécia még erősebb legyen előttünk. 'Mindezek pedig példaképpen estek rajtuk; megírtattak pedig a mi tanulságunkra, akikhez az időknek vége elérkezett' (1Kor 10:11).” (Selected Messages, 3. kötet, 338-339. oldal)

Isten megjövendölte azt is, hogy ebben az időben **népe alszik**. Szükségünk van azért imádkozni, hogy a mi Urunk felébresszen bennünket és személyesen készüljünk! Erőre van szükségünk, hogy a figyelmeztető az üzenetet elvigyük a világnak. Bölcseségre van szükségünk, hogy érthetően mutassuk be az üzenetet, és ez az üzenet az embereket Istenhez emelje.

Ebben az időben ellenállással találkozunk, az alulról jövő erő támadja azokat, akik fentről kapják erősségüket. De Isten segítségével nekünk a bölcs szüzek között kell lennünk, és Filadelfia tapasztalata kell, hogy jellemezzen minket.

Szükségünk van szeretetre Ellen White munkája és szolgálata iránt. Nem azért, hogy a Biblia fölé helyezzük őt, hanem hogy olyan helyet biztosítsunk számára szívünkben és értelmünkben, hogy megértjük, amit üzenete által meg kell értenünk ebben az időben.

Ámen